

Sygn. akt V KO 76/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie zażalenia **A. P. i M. T.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 25 maja 2017r., sygn. akt PR Ds.(...) w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych – sędziów Sądu Rejonowego w P. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 listopada 2017 r., wniosku Sądu Rejonowego w P. zawartego w postanowieniu z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt III Kp (...), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt III Kp (...), Sąd Rejonowy w P. w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia **A. P. i M. T.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 25 maja 2017r., sygn. akt PR Ds. (...), w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych – sędziów Sądu Rejonowego w P. , działając przez to na szkodę interesu prywatnego **A. P. i M. T.**, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. – wobec stwierdzenia, iż brak jest znamion czynu zabronionego.

Uzasadniając wniosek wskazano, iż dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby powyższe zażalenie rozpoznał inny Sąd niż ten, w którym pracują sędziowie wskazani w zawiadomieniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu przedmiotowego zażalenia jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających obawę o bezstronność sądu właściwego i spełniających powyższe kryterium należą sprawy, w których osobą oskarżoną bądź podejrzaną jest sędzia sądu właściwego lub sądu wyższego rzędu w tym samym okręgu, jak ma to miejsce na gruncie przedmiotowej sprawy.

Wobec powyższego, podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowy w P. , że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania w opinii społecznej, a także samych stron postępowania, przeświadczenia o niemożności bezstronnego rozpoznania sprawy. W realiach niniejszej sprawy jej pozostawienie we właściwości sądu rejonowego, w którym orzekają sędziowie wskazani w zawiadomieniu o możliwości popełnienia przestępstw, stanowiłoby zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości jakim jest potrzeba ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie i bezstronności sądu rozpoznającego zażalenie pokrzywdzonego.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań postanowiono jak na wstępie.